

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΚΑΝΤΑΛΙΑ ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ

Ο Φλεβάρης, το δεύτερο εγγόνι του Γέρο-Χρόνου, ήταν πάρα πολύ σκανταλιάρης. Όλο του άρεσε να κάνει αστεία και να πειράζει τους άλλους. Πότε μασκαρευόταν σαν λιοντάρι και κυνηγούσε τα αδέρφια και τα ξαδέλφια του, πότε ντυνόταν φάντασμα και τους τρόμαζε, όλο χόρευε, όλο τραγούδαγε και όλο έκρυβε τα πράγματα της μαμάς του της Παγωνιάς.

Να, ας πούμε, μία μέρα η Παγωνιά βρήκε το χιονένιο της πουλόβερ μέσα στο...φούρνο και ο μπαμπάς του ο Χειμώνας τα γυαλιά του τα ανακάλυψε μέσα στην.. τουαλέτα. Επειδή κανείς δεν τον μάλωνε ο Φλεβάρης συνέχιζε να είναι σκανταλιάρης και κάποιες φορές έκανε πραγματικά τους άλλους να γελάνε με τα αστεία του, αλλά κάποιες άλλες φορές τα αστεία του δεν ήταν ωραία.

Κάτι τέτοιο συνέβη και μία μέρα, που ο ήλιος ήταν ψηλά στον ουρανό, ακόμα κι αν ήταν χειμώνας. Ο Φλεβάρης ξύπνησε με κέφια, γιατί είδε ωραία μέρα και αποφάσισε να πειράξει τον παππού του το Γέρο-Χρόνο.

Μπήκε σιγά σιγά στο σαλόνι, και πλησίασε το μεγάλο παράξενο ρολόι με τους πάρα πολλούς δείκτες, που δεν ήταν σαν τα άλλα, και που το λένε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ, αυτό που χρησιμοποιεί ο παππούς ο Γέρο-Χρόνος για να φτιάχνει το χρόνο κάτω στη Γη και άρχισε να αλλάζει θέση στους δείκτες. Τους γύρισε όλους, τους ανακάτωσε πάρα πολύ, άλλαξε θέση σε όλους τους αριθμούς και αφού γέλασε με τη σκανταλιά του μόνος του, το ξανάβαλε στη θέση του, έκλεισε την πόρτα του σαλονιού και πήγε να παίξει!

Μόλις όμως έγινε αυτό, τα πράγματα κάτω στη Γη μπερδεύτηκαν πολύ ή πιο σωστά πάρα πάρα πολύ! Ο Ήλιος δεν ήξερε πότε να ανέβει στον ουρανό και έτσι δεν ανέβηκε καθόλου. Το Φεγγάρι δεν ήξερε πότε να κατέβει από τον ουρανό και έμεινε συνέχεια εκεί, έτσι οι άνθρωποι δεν ήξεραν πότε να ξυπνήσουν και κοιμόντουσαν συνέχεια, που είναι πολύ βαρετό! Το καλοκαίρι ήρθε πριν την ώρα του και άρχισε να κάνει πάρα πολύ ζέστη, όμως κανείς δεν είχε βρει τα κοντομάνικα και με τα πουλόβερ σκάγανε από τη ζέστη. Τα σποράκια μέσα στη Γη δεν είχαν αρκετό νερό να πιούνε για να μεγαλώσουν και με τη μεγάλη ζέστη του καλοκαιριού πεθαίνανε μέσα στο χώμα πριν φυτρώσουν, μιας και η Άνοιξη δεν ήρθε ποτέ. Οι αριθμοί μπερδεύτηκαν και κανείς δεν ήξερε πότε ήταν τα γενέθλιά του για να κάνει πάρτυ, έτσι κανείς δε χόρευε και δεν τραγούδαγε κι ήταν όλοι πολύ λυπημένοι. Οι μέρες μπήκαν σε άλλη σειρά. Να, ας πούμε Τρίτη, Σάββατο, Πέμπτη, Τετάρτη, Παρασκευή και το Σαββατοκύριακο έγινε Δευτεροκύριακο. Έτσι κανείς δεν μπορούσε να πάει στο σχολείο γιατί δεν ήξερε πότε έπρεπε να πάει... Όλα στη Γη είχαν γίνει άνω κάτω.

Ο Γέρο-Χρόνος όταν είδε όλο αυτό το κακό κατάλαβε τι είχε συμβεί, έτρεξε αμέσως στο σαλόνι, πήρε το Ημερολόγιό του και γρήγορα γρήγορα τα ξαναέβαλε όλα στη σειρά για να σταματήσει η χρονοανακατωσούρα στη Γη. Και τότε οι άνθρωποι πήραν μία βαθιά ανάσα και ξανάρχισαν όλα να τα κάνουν κανονικά. Ο Φλεβάρης είχε τρομάξει κι αυτός με τη σκανταλιά του, όταν είδε πόσο σοβαρά ήταν τα πράγματα κι επειδή σκανταλιάρης είναι, αλλά ψέματα δε λέει, πήγε στον παππού του και του είπε τι είχε κάνει και του ζήτησε συγγνώμη. Ο παππούς τον κοίταξε καλά καλά και του είπε σοβαρά: «Φλεβάρη με τα σοβαρά πράγματα πλάκα δεν κάνουμε» κι αυτός το κατάλαβε.

Ήθελε όμως να κάνει κι ένα δώρο στον παππού του για να είναι η συγγνώμη του καλύτερη, έτσι πήρε τα χρώματά του κι έφτιαξε μία τέλεια ζωγραφιά γεμάτη ρολόγια, δηλαδή τη Ρολογούπολη. Τότε παρουσιάστηκε μπροστά του η Νεράιδα των Ευχών και του είπε: «Φλεβάρη, επειδή ζήτησες συγγνώμη για τη μεγάλη σκανταλιά σου και όλη τη μέρα σήμερα δεν έκανες καμία σκανταλιά, σου χαρίζω μία ευχή, μπορείς να μου ζητήσεις ό,τι θέλεις...»

Ο Φλεβάρης τότε πρώτα σκέφτηκε να της ζητήσει μια σκανταλιά αλλά δεν το έκανε και τελικά της ζήτησε να ζωντανέψει τη ζωγραφιά του και να γίνει αληθινή η Ρολογούπολη. Η ευχή του έγινε αμέσως αληθινή και έτσι στην κορυφή του κοντινού βουνού στήθηκε η Ρολογούπολη. Ο Φλεβάρης πήρε τότε το κλειδί της πύλης και πήγε να βρει τον παππού του. Του είπε να κλείσει τα μάτια του και του το έβαλε στο χέρι του και του είπε «συγγνώμη για τη σκανταλιά μου πάρε αυτό το χρυσό κλειδί». Τότε ο παππούς του έκανε μία μεγάλη αγκαλιά και πήγε να δει τη Ρολογούπολη. Του άρεσε τόσο πολύ, που αποφάσισε να μείνει εκεί και μετακόμισε σε ένα ωραίο παλάτι, που έμοιαζε με ρολόι, και έβαλε 12 φρουρούς να φυλάνε το Ημερολόγιο, τις 12 ώρες. Για να χαρεί όμως κι ο Φλεβάρης, κάθε φορά που είχε τα γενέθλιά του, του ετοίμαζε ο παππούς του το πιο ωραίο και τρελό πάρτυ στη Ρολογούπολη που κρατούσε μέρες πολλές και τότε ο Φλεβάρης έκανε ό,τι σκανταλιές και αστεία ήθελε...αλλά όχι με τα σοβαρά πράγματα! Έτσι γεννήθηκε το Καρναβάλι!!!

ΚΑΛΕΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ !!!